

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 14Co/248/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1206206971
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Edita Szabová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2012:1206206971.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci navrhovateľa: G.. W. W.T., W. L. X, W., zastúpený: JUDr. Danou Podhradskou, advokátkou, Estónska 16, Bratislava, proti odporcom: 1. F. F., W. M. X, X., zastúpený: Bukovinský & Chlipala, s.r.o., advokátska kancelária, Varšavská 16, Bratislava, IČO: 35 918 098, 2. P. Q., W. D. XX, X., o zaplatenie 11.317,87 Eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Pezinok č.k. 5C/19/2009-150, zo dňa 15.2.2012

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave uznesenie Okresného súdu Pezinok, č.k. 5C/19/2009-150, zo dňa 15.2.2012 v napadnutej časti p o t v r d z u j e .

Odporcovi v 1. rade náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa konanie voči odporcovi v 1.rade v celom rozsahu zastavil a určil, že navrhovateľ je povinný zaplatiť odporcovi v 1. rade náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 1.696,10 Eur na účet právneho zástupcu odporcu v 1. rade, na č.ú.: 2621030391/1100, do troch dní odo dňa právoplatnosti uznesenia.

V odôvodnení napadnutého uznesenia súd prvého stupňa konštatoval, že dôvodom späťvzatia návrhu na začatie konania zo strany navrhovateľa bol výsledok trestného konania vedeného pod č.k.: 3T/15/2001, kde bola vec dňa 7.2.2011 rozhodnutá trestným rozkazom a odporkyňa v 2. rade bola uznaná vinnou z trestného činu podvodu podľa § 250 ods. 1. ods. 3 Trestného zákona (ďalej len TU). Dňa 14.12.2011 doručil odporca v 1. rade súdu prvého stupňa súhlas so späťvzatím návrhu, vrátane vyčíslenia trov právneho zastúpenia. Svoje rozhodnutie v časti výroku o náhrade trov konania odôvodnil s odkazom na ustanovenie § 146 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého, ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca. Súd prvého stupňa priznal náhradu trov právneho zastúpenia odporcovi v 1. rade za 7 úkonov právnej služby vo výške 1.082,18 eur, režijné výdavky v sume 49,37 eur, náhradu za stratu času vo výške 175,14 eur a náhradu cestovných výdavkov v sume 106,73 eur, spolu s DPH vo výške 1.696,10 eur. Súd prvého stupňa krátil odmenu právneho zástupcu pri úkonoch právnej služby, a to účasť na pojednávaní v dňoch 29.6.2009, 14.9.2009,14.10.2009 na 1 sumy, nakoľko išlo o odročené pojednávania, na ktorých pojednávanie otvorené nebolo. Krátil tiež náhradu cestovných výdavkov, nakoľko cena pohonných hmôt uplatnená právnym zástupcom odporcu v 1. rade nezodpovedala skutočným priemerným cenám pohonných hmôt vypočítaných za každý úkon samostatne.

Predmetné uznesenie napadol v zákonnej lehote odvolaním navrhovateľ a to, čo do časti týkajúcej sa priznanej náhrady trov právneho zastúpenia. Nesúhlasil s názorom súdu prvého stupňa, že zastavenie

konania zavinil navrhovateľ. Poukázal na skutočnosť, že ešte dňa 17.2.2006 vyzval odporcu v 1. rade na vrátenie čiastky 350.000,-Sk. Bol to práve odporca v 1. rade, kto navrhovateľovi predniesol návrh na výhodnú kúpu osobného automobilu, priniesol zmluvu o kúpe prenajatej veci a prevzal od navrhovateľa prvú splátku vo výške 70.000,-Sk, ako aj ďalšie obnosy peňazí ako splátky. Odporca v 1. rade nakoniec navrhovateľovi oznámil, že toho času autá nie sú a môže mať iné auto, ak doplatí 100.000,-Sk. Navrhovateľ žiadal od odporcu v 1. rade vysvetlenie a navrhol spoločný postup za účelom navrátenia peňazí, avšak odporca v 1. rade nejavil záujem. Navrhovateľ zdôraznil, že iba z jeho podnetu bolo začaté trestné konanie, pričom v samotnom trestnom rozkaze č.k. 3T/ 15/2011-168, zo dňa 7.2.2011 sa uvádza, že pri uzatváraní zmluvy o kúpe prenajatej veci vystupoval ako sprostredkovateľ práve odporca v 1 rade. Okresný súd Pezinok uznal vinnou len odporkyňa v 2. rade a zaviazal ju na náhradu škody navrhovateľovi ako poškodenému v sume 11.617,87 Eur (350.000,-Sk). Navrhovateľovi teda nezostalo iné, ako požiadať súd o zastavenie konania pokiaľ ide o odporcu v 1. rade, hoci v čase podávania civilnej žaloby usudzoval, že by mal byť v trestnom konaní uznaný zodpovedným aj odporca v 1. rade. Navrhovateľ nemohol za žiadnych okolností predvídať záver trestného konania, a ak by neuplatnil svoje právo na vrátenie peňazí v občianskom konaní, jeho nárok by sa premlčal. Navrhovateľ mal tiež za to, že nebol potrebný súhlas odporcu so späťvzatím návrhu, keďže pojednávanie nebolo otvorené. Nesúhlasil tiež s názorom prvostupňového súdu, že odporca v 1. rade mal vo veci plný úspech, nakoľko o veci samej v tomto konaní nebolo vôbec konané, pretože o istine sa rozhodlo v trestnom konaní a súd prvého stupňa v občianskoprávnom konaní bude následne konať o príslušenstve pohľadávky. Súd prvého stupňa mal rozhodnúť podľa § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p., a preto navrhol, aby odvolací súd v napadnutej časti rozhodnutie súdu prvého stupňa zmenil tak, že sa odporcovi v 1. rade náhrada trov právneho zastúpenia nepriznáva.

K podanému odvolaniu sa vyjadril odporca v 1. rade podaním doručeným súdu dňa 28.5.2012. Napadnuté uznesenie považoval za vecne správne. Nestotožnil sa s tvrdením navrhovateľa, že v konaní nedošlo k otvoreniu pojednávania, nakoľko právna zástupkyňa na pojednávaní dňa 1.6.2009 predniesla žalobu. Taktiež namietol tvrdenie navrhovateľa o neúspechu odporcu v 1. rade v konaní, a to s poukazom na úplne zastavenie konania voči nemu ako aj to, že nebol v trestnom konaní uznaný za vinného. Vzhľadom na vyššie uvedené žiadal napadnuté uznesenie ako vecne správne v celom rozsahu potvrdiť.

Odporkyňa v 2.rade sa k podanému odvolaniu nevyjadrila.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací /§ 10 ods. 1 O.s.p./ prejednal vec v rozsahu podľa ustanovenia § 212 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 214 ods. 1 O.s.p., a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Podľa § 146 ods. 2 O.s.p. ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Vychádzajúc z ustálenej judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v zásade platí, že ak vezme navrhovateľ návrh späť a nejde o prípad podľa § 146 ods. 2 veta druhá O.s.p., z procesného hľadiska zavinil zastavenie konania a je povinný nahradiť odporcovi trovy konania. Znamená to, že v prípade, ak počas priebehu sporového konania, nedôjde k takému konaniu odporcu, ktoré má samo o sebe za následok vzatie návrhu na začatie konania navrhovateľom späť, zastavenie konania zavinil z procesného hľadiska vždy navrhovateľ.

Vychádzajúc z vyššie uvedených úvah a namietaných dôvodov podaného odvolania preto odvolací súd v tomto konaní skúmal, či vzatiu návrhu späť predchádzalo také konanie alebo úkon odporcu v 1.rade, ktoré by bezprostredne ovplyvnilo postup navrhovateľa a realizáciu jeho dispozitívneho úkonu v podobe podania späťvzatia návrhu.

Z obsahu spisu ako aj priložených listinných dokladov možno ustáliť, že navrhovateľ sa voči odporcom spoločne a nerozdielne domáhal zaplata sumy 350.000,-Sk s príslušenstvom z titulu vydania bezdôvodného obohatenia. Vychádzajúc z preukázaných skutkových okolností je zrejmé, že navrhovateľ, komunikujúc s odporcom v 1.rade ako sprostredkovateľom, uzavrel zmluvu o kúpe prenajatej veci, ktorej predmetom bol osobný automobil. Odporcovi v 1. rade zároveň odovzdal aj časť dohodnutej sumy splátok, pričom k odovzdaniu konkrétneho motorového vozidla navrhovateľovi nikdy nedošlo. Odporca v 1. rade navrhovateľovi oznámil, že všetky odovzdané peniaze odovzdal odporkyni v 2. rade. Z uvedeného dôvodu podal navrhovateľ trestné oznámenie. Trestným rozkazom č.k. 3T/15/2011-168 zo dňa 7.2.2011, právoplatným dňa 2.6.2011 Okresný súd Pezinok odporkyňa v 2. rade uznal vinnou zo spáchania trestného činu podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 3 TZ tak, že odporkyňa v 2. rade ako sprostredkovateľ predaja motorových vozidiel politickej strany HZDS, prostredníctvom odporcu v 1. rade, uzavrela s poškodeným - navrhovateľom, zmluvu o kúpe prenajatej veci, pričom navrhovateľ odovzdal v mesačných splátkach sumu 350.000,-Sk a napriek tomu nedošlo k odovzdaniu osobného vozidla. Zároveň bolo v trestnom konaní zistené, že politická strana HZDS uvedenú zmluvu nikdy nevystavila, žiadne vozidlá nepredávala a pečiatku na zmluvy nikdy nepoužívala.

S prihliadnutím na ustálené skutkové okolnosti možno konštatovať, že trestného činu podvodu sa dopustila výlučne odporkyňa v 2. rade, ktorá zároveň bola vyššie uvedeným trestným rozkazom zaviazaná zaplatiť poškodenému, t.j. navrhovateľovi, sumu 350.000,-Sk (11.617,87 Eur). Je pravdivé tvrdenie navrhovateľa, že v skutkovej vete trestného rozkazu je uvedené, že odporkyňa v 2. rade uzavrela zmluvu o kúpe prenajatej veci prostredníctvom odporcu v 1. rade, avšak táto skutočnosť nemá zásadný vplyv na posúdenie výsledku občianskeho sporového konania, resp. na otázku zavinenia zastavenia konania. Možno tiež dať navrhovateľovi za pravdu, že v čase podávania návrhu nemohol vedieť o skutkových okolnostiach a pozadí spáchaného trestného činu, ako ani o tom, či odporca v 1. rade nevystupoval ako prípadný spolupáchateľ alebo bol konaním odporkyne v 2. rade rovnako zavádzaný. V tejto súvislosti nemožno opomenúť skutočnosť, že sporové konanie je konaním dispozitívnym, ktoré začína výlučne podaním návrhu na začatie konania, ako prejavom vôle navrhovateľa, pričom práve účastník konania na strane navrhovateľa je zodpovedný za uvádzanie rozhodujúcich skutkových okolností a ich následné preukázanie, čiže nesie nielen bremeno tvrdenia, ale aj dôkazné bremeno. Zaťažuje preto výlučne samotného navrhovateľa, keď v priebehu konania mení skutkové okolnosti, od ktorých závisí výsledok sporového konania. Ak teda, ako v tomto prípade, navrhovateľ až po podaní návrhu zistil, že odporca v 1. rade nie je v spore pasívne legitimovaný a voči nemu podaná žaloba nemôže byť úspešná, odvolací súd zastáva názor, že samotná žaloba bola zo strany navrhovateľa podaná predčasne, bez toho, aby navrhovateľ mal ustálené základné skutkové okolnosti odôvodňujúce jeho uplatnený nárok. Návrh na začatie konania bol totižto podaný dňa 31.3.2006, teda ešte v čase keď prebiehalo trestné konanie, iniciované navrhovateľom, ktorého výsledok sa stal známy až právoplatnosťou trestného rozkazu. Odporca v 1. rade v rámci celého občianskeho sporového konania znášal jeho náklady, ktoré mu vznikli len v dôsledku podania návrhu zo strany navrhovateľa a ktoré boli vynaložené za účelom jeho obrany v tomto konaní. To, že navrhovateľ podal návrh na vydanie bezdôvodného obohatenia predčasne a konanie prebiehalo napriek skutočnosti, že v trestnom konaní si uplatnil nárok na náhradu škody duplicitne, nemožno za žiadnych okolností pričítať odporcovi v 1.rade. Možno preto jednoznačne súhlasiť s názorom súdu prvého stupňa, že odporca v 1.rade v rámci sporového konania nerealizoval žiadny úkon, ktorý by z procesného hľadiska podnietil navrhovateľa na vzatie návrhu na začatie konania späť. Z procesného hľadiska to bol preto jednoznačne navrhovateľ, ktorý zaviniel zastavenie konania a je povinný odporcovi v 1.rade uhradiť jeho trovy.

Neobstojí ani námietka navrhovateľa, že v prípade neuplatnenia nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia by došlo k jeho premlčaniu. Aj v tomto prípade totiž možno vychádzať z vyššie deklarovanej procesnej zodpovednosti navrhovateľa za podaný návrh. Navrhovateľ podal návrh na začatie konania bez toho, aby mal relevantne ustálené skutkové okolnosti, čo napokon dokazoval aj jeho ďalší postup v podobe podania trestného oznámenia. Odvolací súd opätovne zdôrazňuje predčasnosť podania návrhu na vydanie bezdôvodného obohatenia, nakoľko navrhovateľ v čase jeho podania nemohol vedieť, kto sa na jeho úkor bezdôvodne obohatil, čo je základnou podmienkou začatia plynutia premlčacej lehoty v zmysle § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

Ako irelevantná, sa javí tiež poznámka navrhovateľa, že v konaní nebolo potrebné vyžiadať si súhlas odporcu v 1. rade so späťvzatím návrhu, nakoľko nedošlo k začatiu pojednávania vo veci samej. Z obsahu spisu má odvolací súd za preukázané, že na pojednávaní dňa 1.6.2009, bolo konanie vo veci samej riadne otvorené, s prihliadnutím na skutočnosť, že právna zástupkyňa navrhovateľa predniesla návrh. Súd prvého stupňa teda postupoval správne, keď vyzval odporcu v 1. rade na vyjadrenie súhlasu so späťvzatím návrhu tak, ako to ukladá zákonné ustanovenie § 96 O.s.p..

S prihliadnutím na vyššie uvedené úvahy možno ustáliť, že odporca v 1.rade bol v procesnom zmysle v konaní plne úspešný. Hoci nedošlo k rozhodnutiu vo veci samej, z procesného hľadiska zavinil zastavenie konania navrhovateľ a ten je v zmysle dikcie zákonného ustanovenia § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p., povinný nahradiť odporcovi v 1. rade vzniknuté trovy.

Nad rámce prieskumnej činnosti odvolací súd uvádza, že súd prvého stupňa priznal odporcovi v 1. rade náhradu trov právneho zastúpenia správne a plne v súlade s vyhláškou Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z.z..

Z uvedených dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v zmysle § 219 O.s.p. v napadnutej časti ako vecne správne potvrdil.

Odporca v 1.rade bol v odvolacom konaní úspešný, avšak náhradu trov si neuplatnil. Preto mu neboli odvolacím súdom priznané.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.